

българитѣ, отъ колкото да имъ се отстъпватъ двѣ половини.

Само единъ отъ нашитѣ еноритяни гърци съедини буйността на Ахилеса съ хитростъта на Одисея. Тоя лукавъ мирмидонянинъ бѣ епитропътъ на Св. Богородица. Той се оттегли наистина подъ шатрата си, но откакъ задигна ключоветѣ и книгитѣ на повѣрения нему пангаръ. Дълго врѣме новитѣ господари на Св. Богородица му искаха тия ключове и тия регистри. Тѣ не успѣха да ги взематъ, освѣнъ слѣдъ като прибѣгнаха до помощъта на консула, отъ когото зависше тоя чуждоподаненъ черковенъ настоятель.

И слѣдъ това завоевание на касата и книгитѣ, черковата Св. Богородица стана и остана окончателно българска.
